

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41P/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112215209
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7112215209.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v právnej veci navrhovateľky: V. V., F. U., D.. X.X.XXXX, bytom S. G., P. Č.. X, právne zastúpená JUDr. L. G.X., advokátkou, so sídlom S. G., Š. Č.. XX, proti odporcovi : B. V., D.. X.X.XXXX, bytom F.-N. Z.. XX, XXXXX F., D. Z. F., v konaní o určenie výživného na manželku, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky od 4.6.2012 do 21.8.2013 sumou 1.000,- eur mesačne vždy do 15. dňa bežného mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

Dlžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie od 4.6.2012 do 21.8.2013 v sume 14.543,91 eur, je odporca povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám navrhovateľky.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1.661,22 eur, na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. L. G.X., advokátke, so sídlom S. G., Š. Č.. XX, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Štátu náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 4.6.2012 domáhala, aby súd zaviazal odporcu prispievať jej na výživu sumou zodpovedajúcou 40 % kombinovaných príjmov oboch manželov, znížených o osobné príjmy navrhovateľky vo výške 309,- eur a to mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet navrhovateľky a zároveň, aby jej nahradil aj trovy tohto konania. Navrhovateľka žiadala súd, aby predmet sporu posudzoval a rozhodoval podľa rakúskeho právneho poriadku a rakúskej súdnej praxe.

V priebehu konania navrhovateľka uviedla, že netrvá na tom, aby súd vec posudzoval a rozhodoval podľa rakúskeho právneho poriadku, ale, aby postupoval a rozhodol podľa slovenského právneho poriadku a aby v súlade s ust. zák. č 36/2005 Z.z. o rodine uložil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu od 4.6.2012 do 21.8.2013 sumou 1.000,- eur mesačne vždy do 15. dňa bežného mesiaca vopred k jej rukám. Zároveň žiadala, aby jej odporca nahradil trovy tohto konania.

Navrhovateľka návrh odôvodnila tým, že s odporcom nežijú v spoločnej domácnosti od apríla 2010, kedy sa s maloletou dcérou I. V., D.. XX.X.XXXX odsťahovala zo spoločnej domácnosti s odporcom S. F. F. a vrátila sa D. Z.. Toho času žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, je zamestnaná, avšak jej

príjem jej nepostačuje na pokrytie všetkých odôvodnených potrieb jej, ako aj maloletej dcéry, takže jej musia finančne vypomáhať rodičia. Odporca jej od toho času, od kedy sa odsťahovala od neho, ničím neprispel a to nielen na jej výživu, ale ani na výživu maloletej dcéry.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré bol odporca riadne predvolaný, avšak na toto pojednávanie sa nedostavil ani nežiadal, aby súd pojednávanie odročil a svoju neprítomnosť na pojednávaní nijako neospravedlnil, preto súd pojednával v neprítomnosti odporcu podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľky a oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými do spisu a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka uzavrela s odporcom manželstvo dňa 8.11.2006 S. F. F., pričom toto manželstvo je zapísané v osobitnej matrike Ministerstva vnútra SR S. R. P., F. XXXX, D. Z. XXX, A. A. Č. XXX.

Z manželstva účastníkov pochádza maloletá dcéra I. V., D.. XX.X.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, č.k. 12P/87/2012-87 zo dňa 17.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2013, súd manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol, maloletú I. V. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a odporcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu sumou 450,- eur mesačne.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, č.k. 12P/102/2012-129 zo dňa 17.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.7.2013, súd na čas do rozvodu manželstva zveril maloletú I. V. do osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu sumou 450,- eur mesačne od 1.5.2013 do budúcnosti a zameškané výživné od 1.5.2012 do 31.5.2013 vo výške 5.850,- eur povolil otcovi splatiť do 1.9.2013 k rukám matky.

Navrhovateľka uzavrela s odporcom manželstvo asi po 10-tich mesiacoch spolužitia v spoločnej domácnosti, dňa 8.11.2006. Spočiatku bolo manželstvo harmonické, bývali spolu v byte nad pizzériou a spoločne sa starali o prevádzku, ktorá bola zriadená na živnosť odporcu. Niekoľko mesiacov po svadbe sa navrhovateľka dozvedela o problémoch odporcu v súvislosti s jeho trestným stíhaním a o tom, že bol za svoje protiprávne konanie uznaný vinným a podmienene odsúdený na 6 mesiacov, pravdepodobne za podvod alebo spreneveru. V súvislosti s týmto trestným stíhaním prišiel odporca o pizzériu, ktorá bola zdrojom ich obživy, preto sa presťahovali do iného mesta a tentokrát na živnosť navrhovateľka s finančnou pomocou tichého spoločníka, ktorého investíciu vo výške 40.000,- eur získala navrhovateľka zo Slovenska, si v meste U. otvorili druhú pizzériu. Zhruba po roku a pol trvania manželstva, navrhovateľka otehotnela. Po narodení dcéry I. sa nemohla venovať prevádzke, a tak jej chod zabezpečoval v prevažnej miere odporca. Navrhovateľka poberala iba materský príspevok a rodinné prídavky. Z týchto príjmov spočiatku doplnaných podľa potreby príjmami z tržieb pizzériu, zabezpečovala navrhovateľka chod domácnosti. Neskôr zistila, že odporca vyberá z pokladne pizzérie tržby a tieto utráca na hazardné hry. Neskôr sa stávalo, že odporca bez vedomia a súhlasu navrhovateľky vybral aj zo spoločného účtu aj jej rodičovský príspevok a rodinné prídavky, ktoré poberala navrhovateľka na maloletú. V dôsledku toho sa čoraz častejšie stávalo, že sa nečakane ocitla bez akýchkoľvek finančných prístriedkov. Neskôr zistila, že odporca vzal aj peniaze v sume 5.000,- eur, ktoré patrili jej maloletej dcére, ktoré dostala ako dar od rodiny pri svojom narodení. V mesiaci máj 2009 priviedol odporca do spoločnej domácnosti, bez jej vedomia, aj svojho v tom čase 14 ročného syna V. z prvého manželstva, pričom celú starostlivosť aj o tohto syna prevzala navrhovateľka, bola nútená sa o neho starať, pričom odporca jej na výživu maloletého ničím neprispieval, napriek tomu, že musel na neho poberať rodinné prídavky. V priebehu krátkeho času priviedol odporca do bankrotu aj druhú pizzériu a navrhovateľka bola vystavená požiadavkám veriteľov na úhradu dlhov. Časť z nich už splatila za pomoci svojho brata. V súčasnosti jej zostali nesplatené záväzky vo výške 700,- eur a záväzok vrátenia

vkladu tichého spoločníka vo výške 40.000,- eur a zároveň jej bol vyčíslený prostredníctvom nášho daňového úradu aj nedoplatok na daniach v sume 5.016,57 eur, pričom tento nedoplatok spôsobil odporca v čase kedy už ona s ním nežila v Rakúsku. Vzhľadom na túto situáciu, že odporca neustále míňal peniaze na hazardné hry, dochádzalo k častým hádkam v manželstve a na základe toho sa rozhodla navrhovateľka koncom apríla 2010 spolu s maloletou dcérou, opustiť spoločnú domácnosť S. F. a vrátila sa na Slovensko. Od toho času je odkázaná na pomoc jej rodiny, býva s rodičmi a dcérou v 3-izbovom byte, ktorý patrí jej rodičom. Od júla 2011 začala brigádnicke pracovať pre spoločnosť TO holding s.r.o. ako pomocná kuchárka, pričom jej príjem bol mesačne 40,- eur. Od februára 2012 pracuje v tejto spoločnosti v trvalom pracovnom pomere a vykonáva prácu kuchárky, jej čistý príjem mesačne predstavuje sumu 309,- eur, k tomu poberá rodinné prídavky vo výške 20,70 eur. Iné príjmy nemá. Zároveň sa stará o maloletú dcéru, na ktorú odporca taktiež ničím neprispieva. Do spoločnej domácnosti rodičov prispieva sumou 200,- eur mesačne, pričom veľké výdavky má na maloletú dcéru, preto jej musia vypomáhať finančne rodičia.

Súd odporcu vyzval, aby sa vyjadril k návrhu a zároveň aby predložil potvrdenia o svojich príjmoch a výdavkoch, avšak odporca žiadnym spôsobom nereagoval a ani sa nezúčastnil pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný. Ani v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 12P/87/2012 a 12P/102/2012 odporca nereagoval na výzvy súdu, aby sa vyjadril k návrhu, aby preukázal svoje majetkové a zárobkové pomery a taktiež sa nedostavil na pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný, preto súd v týchto konaniach vzhľadom na to, že bolo potrebné určiť v nich aj výživné voči maloletej dcére I., vychádzal v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine z fikcie, že výška priemerného mesačného príjmu odporcu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. V súlade s opatrením Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR č. 181/2012 Z.z., stanovil súd 20-násobok sumy životného minima na sumu 3.891,60 eur. Z tejto sumy potom vychádzal pri určení výšky výživného pre maloletú I., pričom určil výživné vo výške 450,- eur. Rozsudok tunajšieho súdu, č.k. 12P/87/2012-87 zo dňa 17.5.2013, nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2013 a rozsudok, č.k. 12P/102/2012-129 zo dňa 17.5.2013, nadobudol právoplatnosť dňa 12.7.2013. Odporca, ktorý tieto rozsudky riadne prevzal, nepodal voči týmto vyhláseným rozsudkom v zákonnej lehote odvolanie, preto možno konštatovať, že voči skutkovým zisteniam, ako aj stanovenej výške jeho príjmu v týchto konaniach nemá námietky. Preto súd aj v tomto konaní vychádzal pri určení výšky výživného pre navrhovateľku zo sumy 3.891,60 eur.

Podľa kapitoly II čl. 3, písm b) Nariadenia rady (ES) 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti, v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného.

Podľa kapitoly III čl. 15, citovaného nariadenia, rozhodné právo vo veciach vyživovacej povinnosti sa v členských štátoch, ktoré sú viazané haagskym Protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007 (ďalej len "Haagsky protokol z roku 2007"), určuje podľa tohto protokolu.

Podľa čl. III ods. 1 Protokolu, o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť, „Haagsky protokol z roku 2007“, pokiaľ nie je v tomto protokole ustanovené inak, vyživovacia povinnosť sa spravuje právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu oprávneného.

Podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 75 ods. 1, 2 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané

majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 ods. 1, 3, 4 citovaného zákona, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva. Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 ods. 1,2 citovaného zákona, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie výživného zo strany odporcu je opodstatnený a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V čase podania návrhu až do dňa 21.8.2013, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvoде manželstva, boli účastníci tohto konania manželmi, preto mali vzájomnú vyživovaciu povinnosť, a to aj napriek tomu, že nežili v spoločnej domácnosti. Súd pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine a rozsah vyživovacej povinnosti určil tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pritom súd prihliadol aj na starostlivosť navrhovateľky o domácnosť a o maloletú I., ktorá pochádza z manželstva s odporcom. Súd pri určení výšky výživného vychádzal z príjmu odporcu vo výške 3.891,60 eur, pričom za preukázateľné výdavky považoval výživné na maloletú I. vo výške 450,- eur a prihliadal na to, že S. D. F., kde odporca toho času žije, je vyššia životná úroveň ako D. Z. a teda aj vyššie výdavky na živobytie. Preto súd s prihliadnutím na osobné, rodinné a majetkové pomery účastníkov dospel k záveru, že suma 1.000,- eur mesačne, ktorú závereň aj požadovala navrhovateľka, bude postačujúca na to, aby sa životná úroveň navrhovateľky aspoň priblížila životnej úrovni odporcu. Dĺžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie od 4.6.2012 do 21.8.2013, súd vyrátal vo výške 14.543,91 eur. Za mesiac jún 2012 vo výške 866,66 eur (33,33 eur na deň x 26 dní), za obdobie od 1. júla 2012 do 31. júla 2013 (13 mesiacov x 1.000,- eur), za mesiac august 2013 vo výške 677,25 eur (32,25 eur na deň x 21 dní).

Úspešnej navrhovateľke súd priznal náhradu trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd priznal navrhovateľke náhradu trov pozostávajúcich z právneho zastúpenia v celkovej výške 1.661,22 eur, pozostávajúcich z troch úkonov právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2. písomné podanie na súd, alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej (návrh na začatie konania), 3. účasť na konaní pred súdom (pojednávanie dňa 26.9.2013), t.j. 3x á 546,05 eur, réžijný paušál za rok 2012 2x á 7,63 eur, za rok 2013 1x á 7,81 eur a to v súlade s ust. § 10 ods. 2, 3, § 13 a ods. 1 písm. a), c), d) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 18 O.s.p., účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Majú právo konať pred súdom vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumejú. Súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa ust. § 141 ods. 2 O.s.p., trovy dôkazov, ktoré nie sú kryté preddavkom, ako aj hotové výdavky ustanoveného zástupcu, ktorý nie je advokátom, a trovy spojené s tým, že účastník koná vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumie (§ 18 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1963-99>>), platí štát.

Odporca síce v konaní nebol úspešný, avšak vzhľadom na ust. § 18 O.s.p., náhradu trov spojených s pribratím tlmočníka na to, aby účastník mohol v občiansko-súdnom konaní konať vo svojej materčine, nemožno účastníkovi konania uložiť. Preto súd rozhodol tak, že štátu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).